

[Socialministeren.]

fremdraget, viser, at Kassernes Formue, selv om den er steget betydeligt, langt fra forsikringsmæssigt er af den tilstrækkelige Størrelse endnu. Det vilde derfor være meget uheldigt, hvis man fra Rigsdagens Side vilde føre en Politik, hvorefter Kassernes Reserver blev angrebet saaledes, at man under tiltagende Arbejdsløshed paa ny skulde blive nødt til at henvende sig til Statskassen om Laan, som det er sket i vid Udstrækning i tidligere Tid.

Endelig har man pure benægtet — det kom særlig frem fra konservativ Side i Folketinget —, at der for Tiden skulde være ekstraordinær Arbejdsløshed i væsentligt Omfang, idet man siger: Industrien gaar for fuldt Sving, der beskæftiges endnu flere i Industrien end i de gode Aar 1930 og 1931, altsaa er det os uforstaaeligt, at der samtidig kan være en Arbejdsløshed paa 100 000. Jeg har ogsaa indgaaende besvaret denne Indvending mod Lovforslaget, Sp. 2191 og følgende, i Folketinget og skal herom ved denne Lejlighed kun sige følgende: Det er rigtigt, at Industrien beskæftiger flere, end den gjorde i de gode Aar, men det nytter bare ikke, det vil sige nytter og nytter, det giver ikke nogen begrundet Tro paa, at man derfor skulde kunne undgaa Arbejdsløshed, naar Forholdet samtidig er det, at den arbejdsdygtige Befolkning er steget med 30 000 om Aaret i disse Aar. Naar Landbruget samtidig paa Grund af Landbrugskrisen har skubbet fra sig, eller hvilket Udtryk man nu vil bruge, et Antal, som ligger imellem 40 000 og 60 000, og alle Udvandringsmulighederne praktisk talt er gaaet tabt, er vi alene derved oppe paa et saa stort Tal, at det over for det Tal, der kræver Beskæftigelse, ikke nytter meget, selv om Industrien gaar for fuldt Sving, naar Forholdene i øvrigt ligger her i Landet, som de gør.

Til min Redegørelse for disse 3 Punkter blev der intet svaret fra Oppositionens Ordførere, og jeg tager dette som et Bevis paa, at man ønskede at faa Sagen virkelig oplyst, saa godt som det for Øjeblikket er muligt. De Undersøgelser, man taler om, er for Tiden til Overvejelse i Arbejdsløshedsraadet og er ikke afsluttet, men jeg tager det som et Varsel om, at man i dette saakaldte sagligt overvejende Ting, Landstinget, vil undergive Lovforslaget en rent saglig Behandling under Hensyntagen til de forskellige Oplysninger, der er fremkommet efter Lovforslagets Fremsættelse.

Jeg vil hævde, at det foreliggende Lovforslag er særdeles maadeholdent. Jeg ved,

at det ikke fuldt ud har kunnet imødekomme hverken de Ønsker, der er fremsat fra Fagforeningernes, fra Arbejdsløshedskassernes eller fra Kommunernes Side, endsige de Ønsker, der er fremsat paa en Række Møder Landet over, men jeg har ment at maatte holde mig til en Lovgivning, der ikke paa noget Omraade gjorde Brud paa de Principper, hvorom alle Partier var blevet enige ved Vedtagelsen af den Arbejdsløshedslov, der senere blev et Led i den saakaldte Socialreform, eller som i Enkeltheder gik ud over, hvad man fra alle Sider, hvis man vilde være saglig, maatte indrømme var en fuldt ud saglig Løsning af de særlige Vanskeligheder, der er opstaaet paa Grund af Arbejdsløshedens Omfang og ikke mindst dens Langvarighed. Derfor anmoder jeg det høje Landsting om, som Situationen i det hele foreligger, at ville se velvilligt paa dette maadeholdne Lovforslag og undergive det en forholdsvis hurtig Behandling.

Stensballe: Den højtærede Socialminister har nu gjort Rede for Lovforslaget og motiveret dets Fremsættelse. Mine Partifæller i det andet høje Ting har stemt imod Lovforslaget. Dette har i Folketinget været Genstand for megen Forhandling og indgaaende Undersøgelser, hvilket fremgaar af de mange Oplysninger angaaende de til Grund for Lovforslaget liggende Forhold, som er optrykt i Folketingsudvalgets Betænkning.

Lovforslaget er det tredje af denne Karakter, som er blevet fremsat siden Socialreformens Vedtagelse, og jeg gør opmærksom paa, at foruden disse 3 Lovforslag har der været fremsat og gennemført, ogsaa med mit Partis Medvirksomhed, et tilsvarende Lovforslag jævnsides med Socialreformens Vedtagelse i Foraaret 1933. Af Bemærkningerne til Lovforslaget saavel som af den højtærede Ministers Forelæggelsestale her fremgaar det, at Hensigten for det første er at skabe Betingelser for fremdeles at holde saa mange arbejdsløse som muligt inden for Arbejdsløshedsforsikringens Rammer med ekstraordinært Tilskud fra det offentlige, ud over hvad der er fastsat ved den almindelige Arbejdsløshedslov, og ud over hvad der er fastsat for det offentliges Tilskud saavel gennem Invalideforsikringen som Hovedforsikringen og Forsikringen gennem Fortsættelseskasserne, for derigennem fortsat at muliggøre, at Angrebet paa Kassernes Økonomi bliver mindre. Dernæst tager Lovforslaget Sigte paa at aflaste Kommunerne noget i deres vanskelige økonomiske Stilling og i Stedet for lægge større økonomiske Byrder paa Staten.